

på spOret af

NATIONALPARKEN

FUGLE I FLUGT OG I FLÆNG

FAKTAARK

SANGLÆRKE:

Længde 16-18 cm. En af Danmarks almindeligste fugle i åbent land. Sangen varer 3-15 min. og er karakteristisk: en uophørlig strøm af trillende, kvidrende motiver, samt efterligninger af andre fugle – mens fuglen med svirrende vinger stiger til 50-150 meters højde for at stå stille som en prik mod himlen. Daler endnu syngende for derefter at afslutte sangen før landing.

KERNEBIDER:

En stor, kraftig og kompakt finke med et meget kraftigt trekantet næb, stort hoved, kort hals og kort hale. Det meget kraftige næb er velegnet til at knække hårde frø som kerner fra kirsebær. Den vigtigste føde er bladknopper og frugter fra eksempelvis elm, bøg og ahorn.

GULSPURV:

Gulspurven er kendetegnet ved en lang, kløftet hale, ustribet rustbrun overgump og gule partier i fjerdragten. Sangen er karakteristisk og består af 5-8 ens toner, som afsluttes med en lang, afvigende tone - det lyder, som om Gulspurven tæller til syvv.

LØVSANGER:

Længde 11-12 cm. Vor almindeligste sanger - en lille og elegant fugl med slanke ben. Spinkelt bygget. Sangen er en vemodig, nedadgående serie af klare toner, der starter tøvende (som Bogfinke), stiger i styrke og ebber ud samtidigt med at tonehøjden falder (rytme som faldende blad).

HVID VIPSTJERT:

Længde 18 cm. En almindelig ynglefugl i Danmark, udbredt over hele landet. Hvid Vipstjert er en af vores mest karakteristiske småfugle. Den piler af sted på vejen foran os på ivrig insektfangst – spadserer i sin pudsige, nikkende gangart rundt på græsplænen eller gårdspladsen og farer så pludselig af sted efter et insekt og vipper bagefter kraftigt med halen.

SKOVSKADE:

Skovskaden er omkring 35 cm lang med et vingefang på op til 58 cm. Kroppen og hovedet er en lys brun farve, som på struben og undergumpen erstattes af en hvidlig beige. Hovedet markeres af en bred sort skægstribe, midt på vingen er skinnende blå fjer med sort tværstribe. Skovskaden er afhængig af bog, agern og hasselnødder, som den lever af det meste af året.

på spOret af

NATIONALPARKEN

FAKTAARK

MUSVÅGE:

Længde 50-55 cm. Vingefang 110-130 cm. En af de mest almindelige rovfugle i Danmark. Ses ofte på pæle eller andre steder højt i landskabet, hvor den spejder efter bytte. Lever af gnavere, fugle, krybdyr, padder, insekter, regnorme og ådsler. Jager i åbent land. Kan "muse" men gør det ikke ofte.

RINGDUE:

Kendes let på hvide tværbånd på vingerne og hvid plet på hals-siden omgivet af skinnende grønt og purpur. Den simple rede af kviste og grene placeres ret højt til vejrs i et tæt træ. Lægger normalt flere kuld årligt, men pga. tab kommer kun 2-3 på vingerne. Lever mest af planteføde i form af bog, agern, korn, bær, frugter, ærter og grønne plantedele, men den kan tage snegle og larver.

BOGFINKE:

På størrelse med en gråspurv. Stemmen er en trille, der beskrives som "det-det-det-kan-jeg-da-si-li-så tit-det-ska-vær". Søger meget ofte føde på jorden. Lever som andre finker især af frø, men tager også insekter om sommeren.

LANDSVALE:

Rødbrun pande og strube. Blåsort metal-glinsende overside og gullig hvid på undersiden. Meget forlængede halefjer. Landsvaler får to kuld æg om året. Første kuld i starten af juni og andet kuld i slutningen af juli. 4-7 æg. Klækning efter 14 dage og ungerne fodres på reden i tre uger. Reden formes som en halvskål og placeres gerne indendørs i staldbygninger. Lever udelukkende af insekter, der fanges i luften. Landsvaler samles ofte i store flokke, inden de trækker sydpå om efteråret.

TÅRNFALK:

Længde 30-35 cm. Vingefang 70-75 cm. Har smalle vinger og lang hale. Lever af gnavere, spurvefugle og insekter. Muser ofte i 8-40 meters højde under fourageringen. Bygger ikke selv rede, men bruger hule træer, redekasser, gamle kragereder o.l. Findes især ved græsarealer, heder, overdrev og andre steder, hvor der er mulighed for redeplacering og en god bestand af byttedyr.

SOLSORT:

Solsort er den mest almindelige ynglefugl i Danmark. Fjerdragten er helt sort. Hannen i sommerdragt har gult næb og gul øjenring. Om vinteren er næbbet næsten sort. Hunnen er mørkebrun med svage pletter på brystet og har mørkt næb. Synger gerne fra et højt sted, eksempelvis hustage og trætoppe. Lever af orme, insekter, nedfaldsfrugt og bær.

